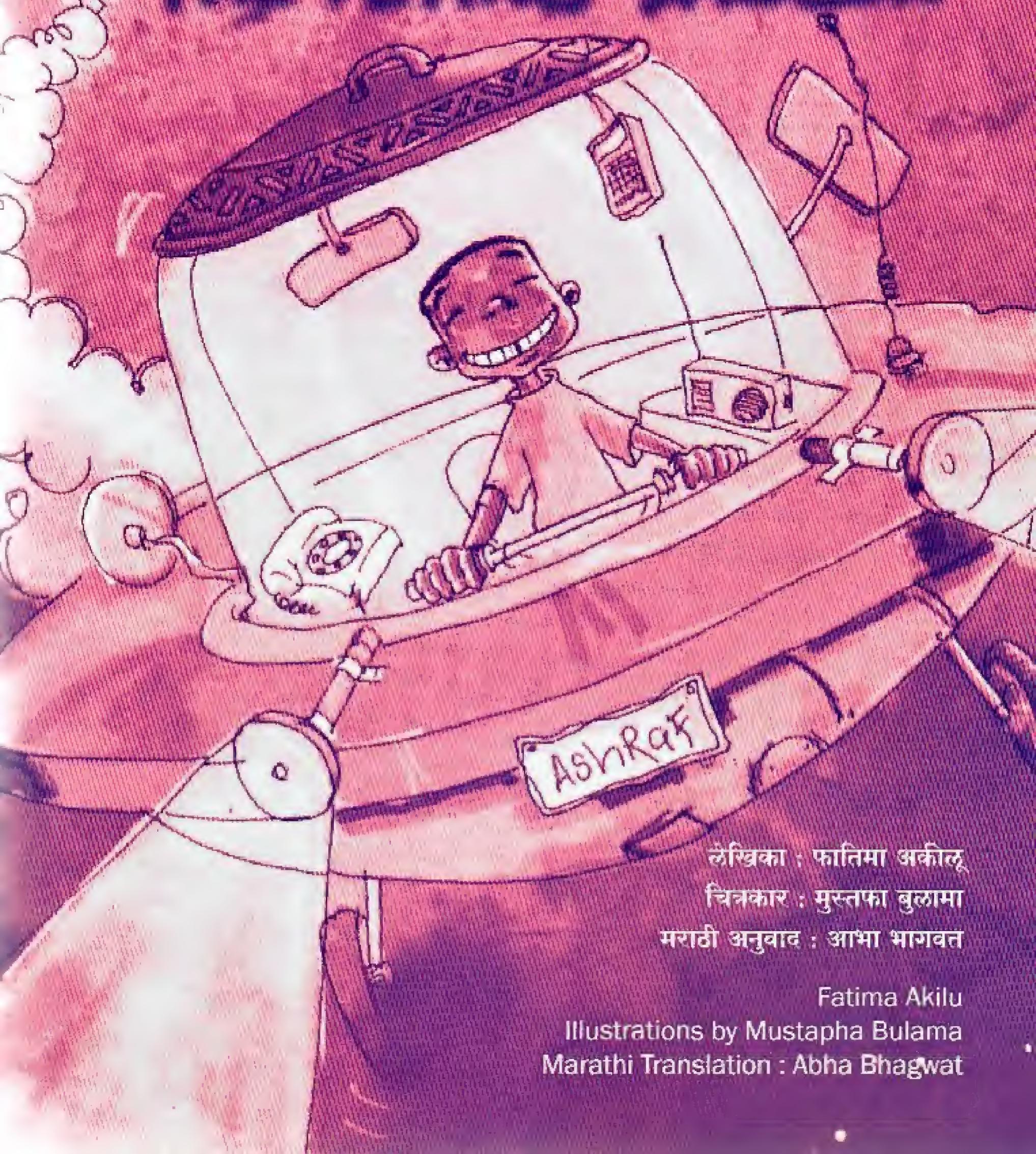

आश्रयपत्रचे चित्तांज

THE FLYING SAUCER

लेखिका : फातिमा अकील

दिवाकार : मुस्तफा बुलामा

मराठी अनुवाद : आभा भगवत्

Fatima Akilu

Illustrations by Mustapha Bulama

Marathi Translation : Abha Bhagwat

अशरफचं विमान

लेखिका : फातिमा अकीलू

चित्रकार : मुस्तफा बुलामा

मराठी अनुवाद : आभा भागवत

कृतज्ञता : अरविंद गुप्ता

प्रकाशक :

कजा कजा मरु प्रकाशन

गरवारे बालभवन

सारसबागेसमोर, पुणे - ४११००२

दूरध्वनी - २४४४२१०९

प्रकाशन वर्ष : १२ डिसेंबर २०१२

मुद्रक : मुद्रा, ३८३ नारायण पेठ, पुणे - ३०

किंमत : ₹ ३०/-

Ashraf The flying saucer

Written by Fatima Akilu

Illustrations : Mustapha Bulama

Marathi Translation : Abha Bhagwat

Special Thanks : Arvind Gupta

Publisher :

Kaja Kaja Maru Prakashan

Garware Balbhavan

Opp. Saras Bag, Pune - 411002

Phone : 24442109

Year of Publication : 12 December 2012

Printer : Mudra, 383 Narayan Peth,
Pune - 30

Price : ₹ 30/-

अश्रफचं विमान

लेखिका : फातिमा अकीलू

चित्रकार : मुस्तफा बुलामा

मराठी अनुवाद : आभा भागवत

Ashraf The flying saucer

Fatima Akilu

Illustrations by Mustapha Bulama

Marathi Translation : Abha Bhagwat

तो दिवस ही इतर दिवसांसारखाच सुरु झाला. पण अश्रफ आज खूपच घाईत होता. त्यानी पटापट नाश्ता संपवला आणि चटकन दमर खाद्याला लावून तो पटकन शाळेची बस पकडायला थावला.

The Day began like any other day, except for one thing : Ashraf was in a hurry. He rushed to eat breakfast, he rushed to pick up his school bag and he rushed to get on the bus for school.

आजूबाजूच्या बाकी सगळ्या गोष्टी अगदी निवांत घडत होत्या. त्यानी पाहिलं की बस इरायवहर अदाचे पाय पेडलपर्यंत मोठ्या कष्टानी पोचत होते. आज काही लवकर शाळेत पोहोचायचा तिचा बेत नव्हता.

Everything else was happening slowly : he noticed that Ada the bus driver' s foot barely touched the pedal. Ada was determined to take her time this morning.

शाकेची बैठी तपकिरी इमारत दिसायला लागल्याबरोबर अश्रफ
ताबडतोब दाराजवक आला.

“ए ८८८ इतक्यात नाही”, अदा ओरडली, “बस पूर्ण थांबायची वाट
बघायची ८८८.”

“साँरी अदा, मला ताबडतोब वगति पोचलं पाहिजे,” असं सांगतच
त्यानी बसमधून बाहेर उडी मारली आणि तो वगाकिडे थावला.

When Ashraf finally glimpsed the low brown school building, he rushed to the front of the bus.

“Not so fast”, Ada boomed. “Wait for the bus to stop completely first.”

“Sorry Ada, I need to get to class right away,” he called, as he jumped out of the bus and ran to his classroom.

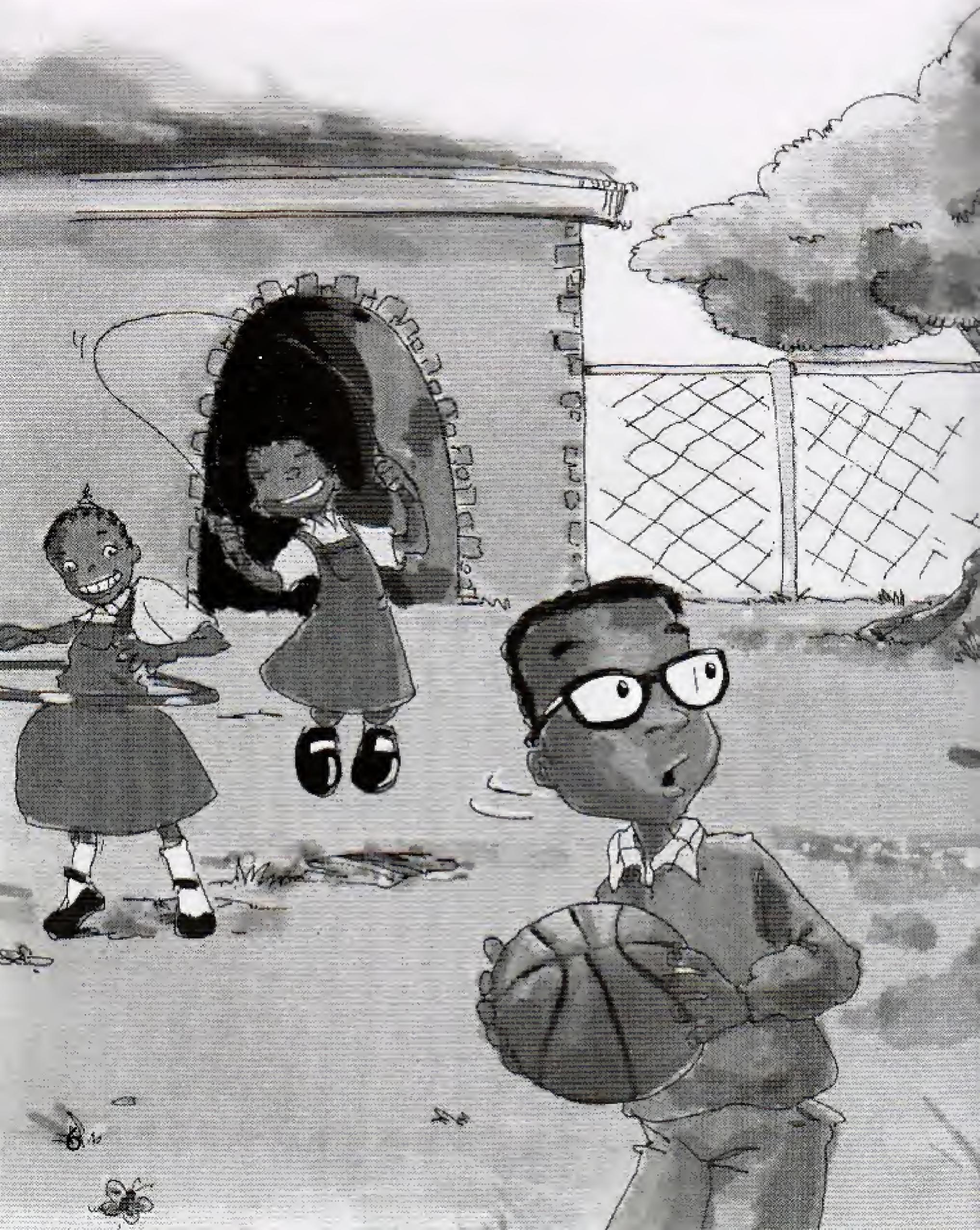
पहिला तास होता शाळाचा पण अश्रफचं लक्ष भलतीकडेर होतं.
त्याचं सगळं लक्ष होतं घडयाकाकडे. त्याला वेथ लागले होते ११ वाजता
होणाऱ्या छोट्या सुट्टीचे.

First lesson was science, but Ashraf wasn't listening.
His eyes were on the clock. He was waiting for the
11:00 am first break.

सुट्टीची घंटा वाजल्यावर अशारफ मैदानाकडे थावतच सुटला. “ए युजिन,
तुला शाका सुटल्यावर माझ्या विमानात बसून उडायला यायचंय का?”

As soon as he heard the bell, he headed out to the yard. “Hey! Eugene, do you want to come to me around after school to fly on my plane?”

“कुठले रे विमान? सेगुन जरा इकडे ये रे,” युजिन जोरात ओरडला,
“अश्रफकडे विमान आहे, तुला कुठे जायला आवडेल, बृहस्पतीवर का
शनीवर?”

“अरे माझ्याकडे खरंच विमान आहे. चारजण त्यात आरामात बसू
शकतात. तुम्ही खवतः येऊन बघाच,” अश्रफनी ठामपणे सांगितल.

“What plane? Segun come over here”, Eugene called loudly. “Ashraf has a plane. Would you like to go to Jupiter or Saturn?”

“Look guys, I promise you that I have a plane. It can sit four people comfortably. Come and see,” Ashraf persisted.

“म्हणजे मागे एकदा तू भविष्यकाकात नेणारी टाईम कॅप्सूल बनवली होतीस तसं?,” सेगुननी त्याला आठवण करून दिली.

“मला तर त्यावेळी वाटलं होतं की झोपेतून उठल्यावर मी एकदम दोन इयतांनी मोठा झालेलो असीन. म्हणून मी अभ्यास पण नाही केला आणि जवळ जवळ नापासच झालो. आणि एकदा तर तू तुझ्या बाबांच्या रेडिओच्या आतले भाग वेगवेगळे करून म्हणाला होतास की त्यातल्या लहरी असे काही तरंग बनतील की त्यामुळे आपण अदृष्य होऊ शकू. तसंच तर नाहीये ना हे तुझं विमान?,” युजिननी विचारलं.

“Is it like the time you made a time capsule that could send us into the future?” Segun reminded him.

“I got into so much trouble thinking that I would wake up and find myself two grades up. I stopped studying for my exams and got all D's. Or is this like the time you dismantled your dad's radio, telling us that the radio frequencies can turn into waves that would make us invisible?” said Eugene.

“हो मला तर संपूर्ण रविवारभर शाकेत थांबायची शिक्षा झाली होती कारण आपण अदृश्य आहोत असं समजून मी मास्तकांना सारखा वेडावून दाखवत होतो, “सेगुन हसत सांगत होता,” अश्रफ तू ऐकत नाहीस हं!”

“Oh yeah, I spent the weekend in detention for making faces and sticking my tongue out at the head master, thinking he wouldn't be able to see me,” Segun laughed. “Ashraf, you just never give up!”

“तुम्ही या तर घरी, हयावेळी मला रवरं रवुं सूत्र सापडलंय, “अश्रफ म्हणाला.” “म्हणजे अजून संकटं निमणि करणार सूत्र,” सेगुननी युजिनला कोपर मारत विचारलं, “पण मी नक्की येईल तुझ्या आईच्या हातच्या चॉकलेट केक रवायला.”

“काय म्हणालास चॉकलेट केक? मग मी पण येणार,” युजिन उत्साहात म्हणाला.

“Well , you must come. This time I have found the formula,” Ashraf insisted. “More like the formula for getting into trouble,” Segun said, nudging Eugene. “But I will come just for your mum's delicious chocolate cake”

“Did you mention chocolate? I am in!” Eugene screamed.

मग ते तिघं मैदानावर जिथे वर्गातिले बाकीचे मित्र गप्पा मारत होते तिथे गेले.

The friends walked towards the playground to join the rest of the class huddled in conversation.

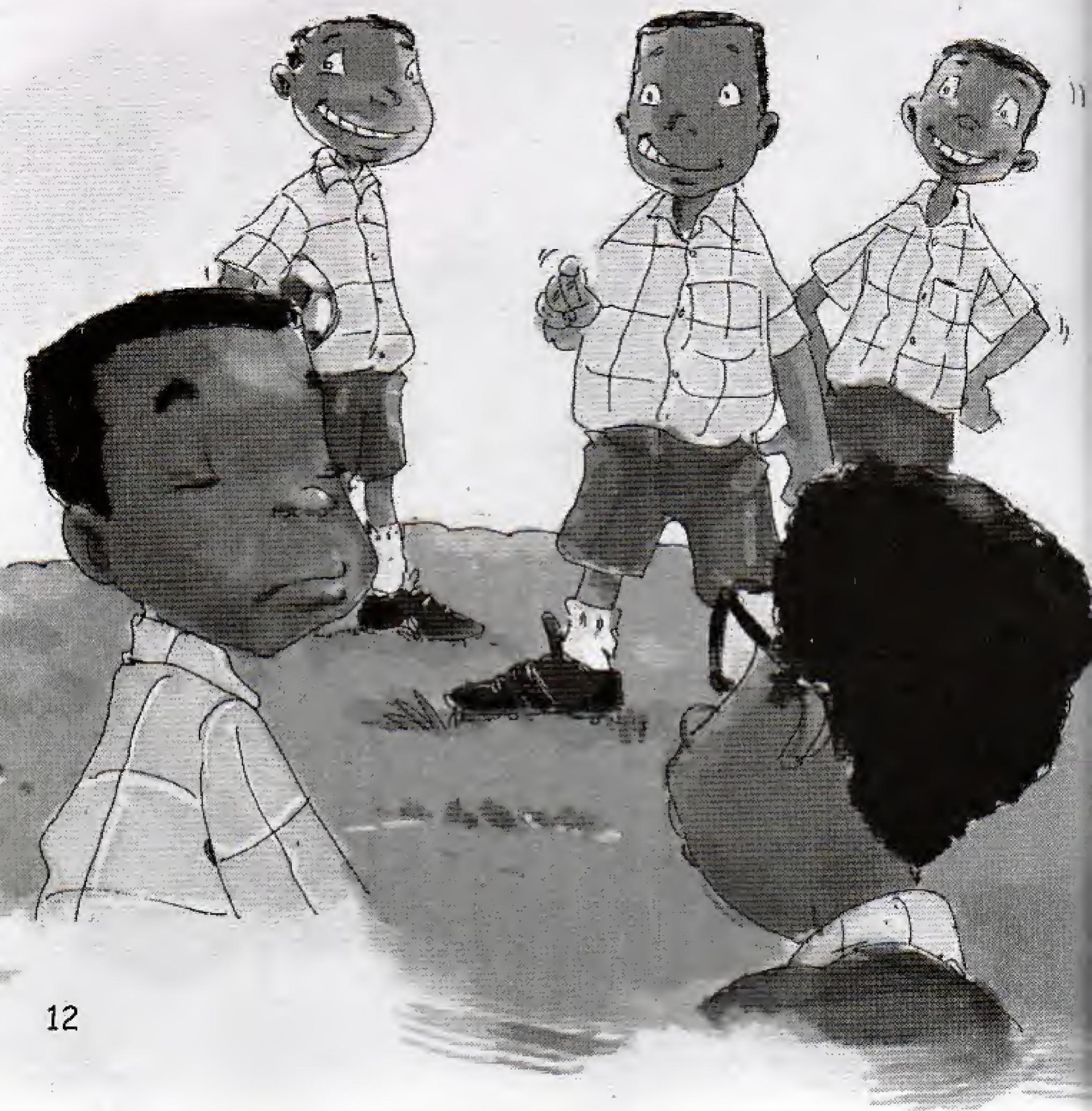

“हे पहा तीन शाहाणे आले. आता कुठलं नवीन र्वोडसाक साहस
करतायत कोण जाणे?,” सायमन म्हणाला.

“गेले उडत. काही लक्ष देऊ नका रे,” अशरफ म्हणाला, “आणि आज
संद्याकाळच्या कार्यक्रमाची त्यांना कानोकान द्वबद्र नाही होता कामा
बरं का!”

“Here comes the three musketeers. I wonder what new adventure they are cooking this time,” Simon declared.

“Just ignore him,” Asraf said, “and don’t tell him about this evening.”

“सायमन तू येणार का अश्रफचं नवीन विमान बघायला? आपण हवं तिथे जायची तिकिटं काढू शकतो. वष्टिल्या या वेळी लागोसची हवा उत्तम असते आणि कानोची वाढू फार सुंदर असते,” सेगुननी जोरदार घोषणा केली.

“काय गरज होती असं करायची?,” अश्रफनी रागानी फणफणत विचारलं.

“Simon, are you coming to see Asraf's new flying saucer? We can all book where we want to go. I think I like the air in Lagos, and the sand in Kano is really pretty this time of year,” Segun called out.

“Why did you have to go and do that?” Ashraf stormed off, clearly upset.

“अरे रागादू नको पण तुझे केवढे प्रयोग आणि शोध आत्तापर्यंत फसलेत ना!,” अश्रफच्या माझे जात सेगुन म्हणाला.

“मला वाटलं आपण मित्र आहोत. काहीही झालं तरी मित्रांनी एकमेकांच्या बाजूनी बोलायचं असतं,” अश्रफ रागादूच म्हणाला.

“अरे मी नव्ही येईल रे आज,” सेगुन म्हणाला. आणि सगळेजण वर्गाच्या दिशेनी जायला लागले.

“I am sorry, but so many of your inventions and experiments haven't worked out,” Segun said, as he ran after Ashraf.

“I thought we were friends. You are supposed to support me no matter what,” Ashraf muttered, still angry.

“Look, I will be there alright,” Segun replied, as they made their way back to the classroom.

अश्रफ मनातल्या मनात रवूपच रवूष होता. त्याच्या मित्रांनी नवीन प्रयोग दाखवण्याची अजून एक संधी त्याला दिली होती. उरलेला दिवस चुटकी सरकी संपला.

Ashraf was secretly delighted that his friends had decided to give him another chance. The rest of the day flew by.

घरी जाण्यासाठी बस पकडायची वेळ झाली. घरासमोर बस थांबते न थांबते तोच अशारफ घराच्या आत धावत गेला. त्याच्या लाडक्या मित्रांसाठी विमानात दोन आरामशीर आसन अजून तयार करायची बाकी होती.

Soon, it was time to get on the bus for home. As soon as the bus stopped in front of his house, Ashraf raced inside. He needed to get comfortable seats on his plane for his two best friends.

तो थेट दिवाणखान्यात गेला आणि आईच्या आवडत्या जांभकया रँगाच्या दोन उशा त्यानी उचलल्या. त्या घट्ट बांधायला त्याला एक दोरी सुद्धा लागणार होती आणि दोरी कुठे सापडेल हे ही त्याला अचूक माहिती होतं. बाबांच्या अवजारांच्या पेटीत नेहेमीच दोरी अस्तायची.

He went into the living room and grabbed his mum's favourite purple cushions. He needed some string to make sure they were fastened securely for takeoff, and knew just where to get it. Dad always had string in his tool box.

आता फक्त रवाऊ घ्यायचा शिळ्हुक राहिला होता. आईनी केलेला चॉकलेट केक सगळ्यांनाच आवडतो पण केक ठेवायला द्यू शोधायला लागणार होते.

The only thing left was to secure some refreshments. Mum's chocolate cake would do nicely, but he needed to find two tables to rest them on.

त्याला आठवलं की त्याच्याकडे दोन गोल टोप्या होत्या. टोप्यांची वर्द्धी बाजू चपटी असल्यानुके त्या उलट्या ठेवल्यावर त्यात केक मर्स्त बसले. आता त्याला फक्त हेलमेटची गरज होती. हेलमेट घालून विमानाच्या काँकपिटमध्ये बसून तो आपल्या मित्रांची वाट बघणार होता.

He remembered that he had a pair of round hats. Luckily, they could sit by themselves if there was no wind - the perfect place to put a snack! Now, all he had to do was to get his helmet ready and climb into the cockpit while he waited for his friends to arrive.

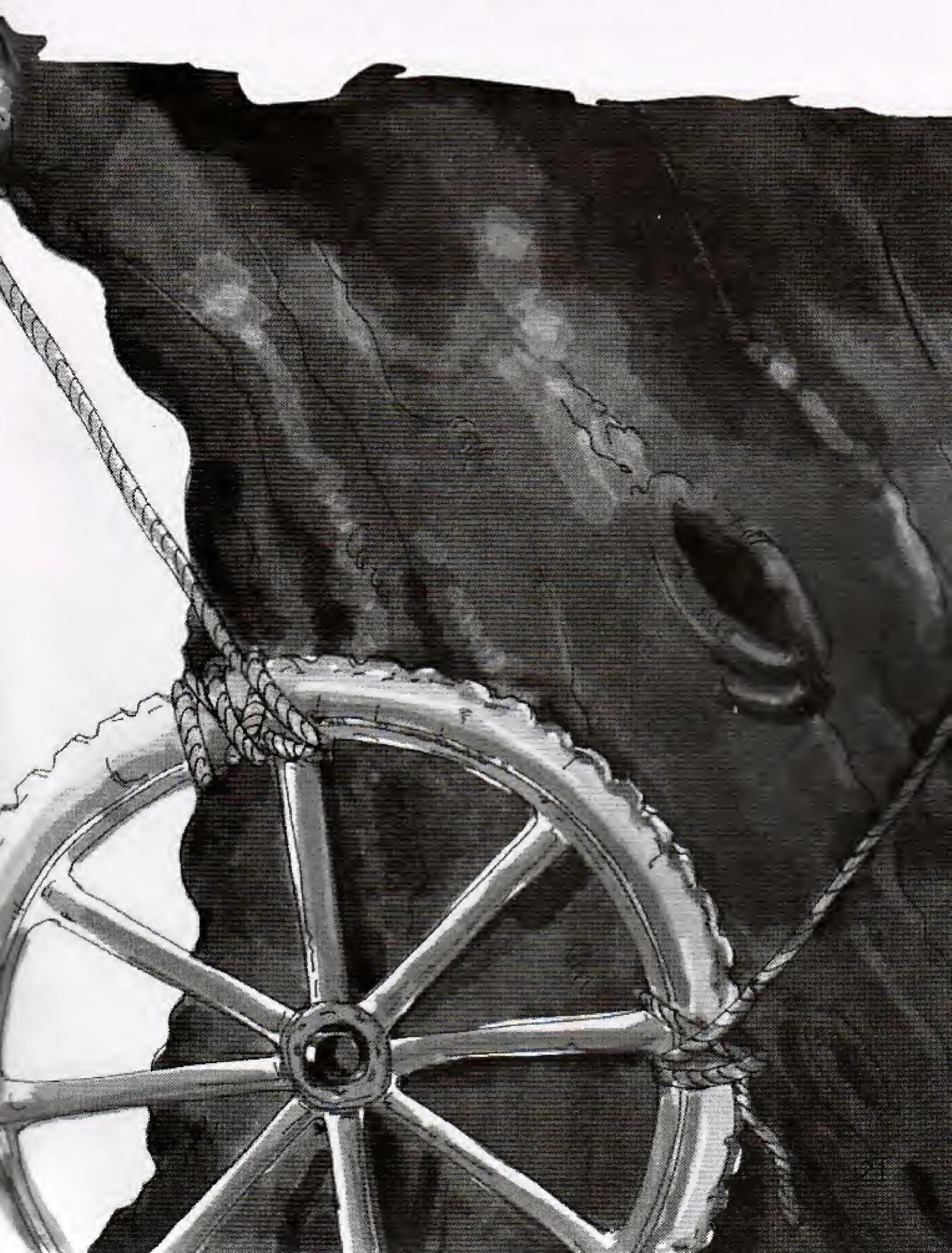
त्यानी पटकन सायकलचं पिवळं हेल्मेट घेतलं आणि तो घराभागच्या अंगणात पकाला. एक मिनीट थांबून त्यानी आपली अझूत कलाकृती न्याहाकली.

Grabbing his yellow bicycle helmet, Ashraf made his way to the backyard. He took a minute to survey his creation in its entire splendor.

कसलं मोठं आणि दिमाखदार विमान होतं! तपकिरी जबरदस्त धड,
लांब कळंद पंख आणि मजबूत चाकं!

It was magnificent - brown strong body with large wide wings and solid wheels! He looked around impatiently, wondering where his friends were.

“अशरफ कुठे आहेस? बघ हं तुझा नवीन प्रयोग मस्तव असायला हवा. तुझ्याक्षाठी मी बाबांबरोबर फूटबॉलची मँच बघायला नाही गेलो,” सेगुननी आल्या आल्या ठणकावल.

“तुम्हाला एकदम थम्माल येईल आज. लवकर या इकडे, मी मागव्या अगणात आहे,” अशरफनी सांगितलं.

“Ashraf, where are you? This better be good. I am missing watching soccer with my Dad for this,” Segun announced their arrival.

“This is going to make your day. Come on over, I am in the back,” Ashraf replied.

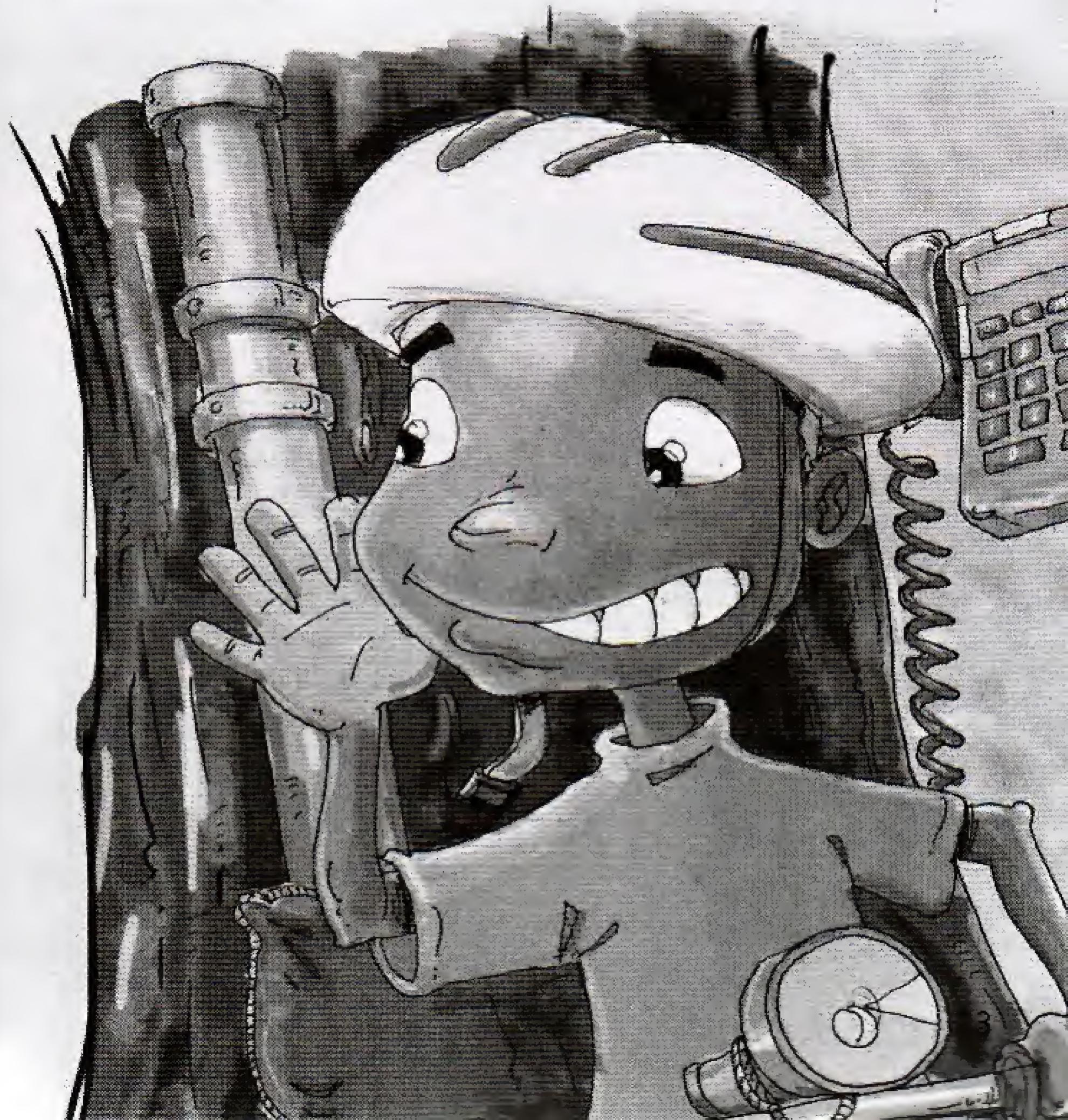

अशारफ घाईनी कॉकपिटमधे चून बसला आणि त्यानी हेल्मेट घटू केलं. त्याचे मित्र तिथे पोचायच्या आत त्याला सगळी तयारी पूर्ण करून ठेवायची होती. पंख आणि चाक सुद्धा त्यानी उडाणासाठी तयार आहेत ना हे तपासून ठेवलं होतं.

“लवकर लवकर या, आपल्याला जेवायच्या वेळेपर्यंत परत यायचंय,”
त्यानी जोषात सांगितलं.

He hurriedly climbed into the cockpit, pulling on his helmet. He wanted to make sure he was ready when they got around the back. He checked the wings and the wheels to make sure that everything was perfect for takeoff.

“Hurry, we have to be back by dinner time!” he called out loudly.

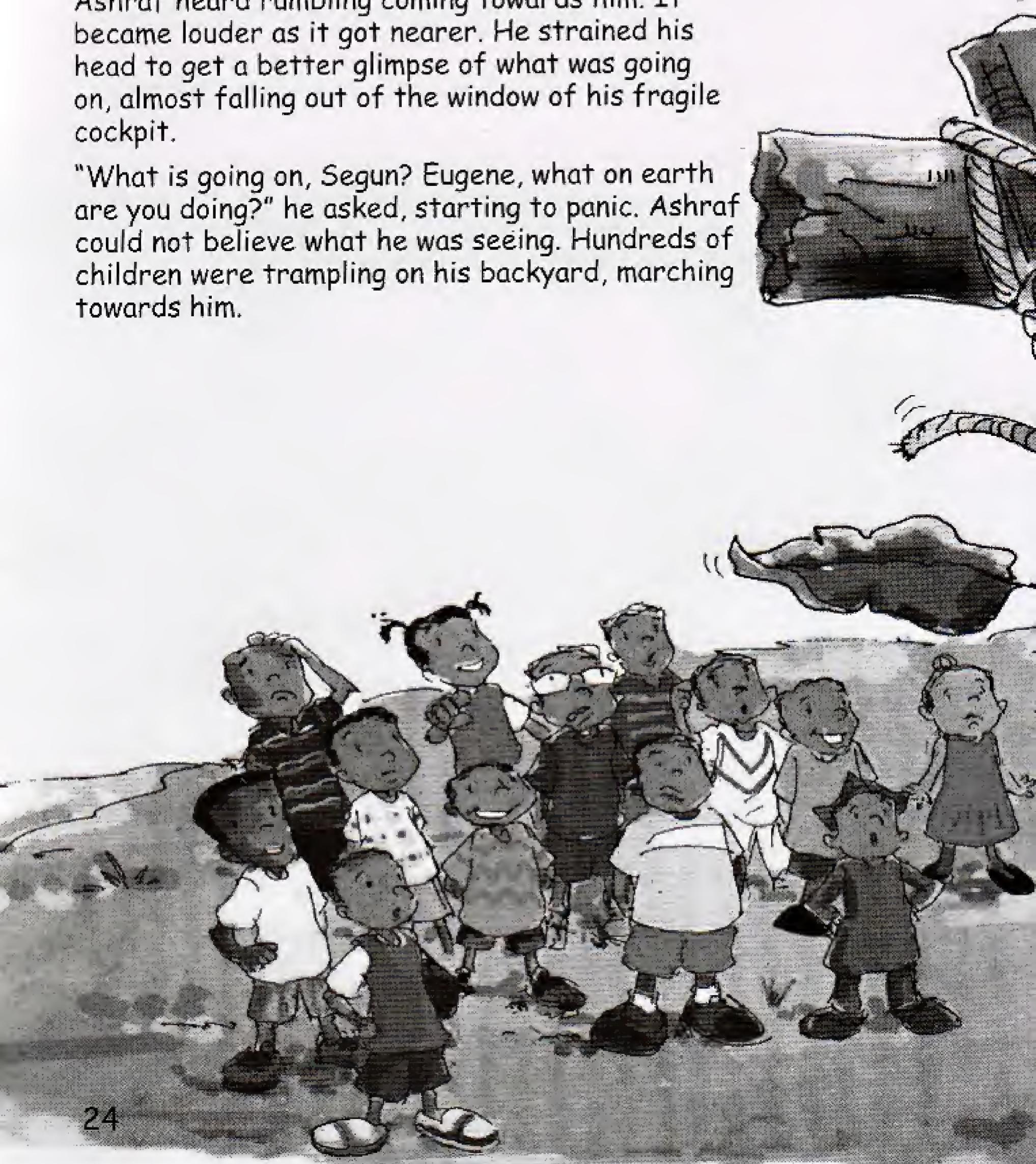

अश्रफला त्याच्या दिशेनी येणारा आरडा ओरडा ऐकू आला. जस्तजस्ता जवळ आला तस्ततस्ता आवाज मोठा होत गेला. काय चाललंय ते बघायला कॉकपिटमधून त्यानी डोकं बाहेर काढलं तेव्हा डगमगणाऱ्या रुद्धीवर्कून तो रवालीच पडला असता.

“हे काय चाललंय सेगुन? युजिन अरे काय करताय तुम्ही?,” असं विचारताना अश्रफची तारांबक उडाली. त्याचा त्याच्या डोक्यांवर विश्वास बसेना. शेकडो मुलं त्याच्या अंगणात जमली होती आणि त्याच्या अजूनच जवळ येत होती.

Ashraf heard rumbling coming towards him. It became louder as it got nearer. He strained his head to get a better glimpse of what was going on, almost falling out of the window of his fragile cockpit.

“What is going on, Segun? Eugene, what on earth are you doing?” he asked, starting to panic. Ashraf could not believe what he was seeing. Hundreds of children were trampling on his backyard, marching towards him.

अश्रफला सगळ्या बाजूंनी मुलांनी घेरलं होतं. ती सगळी त्याच्याकडे रोखदून पहात होती आणि मोठमोठयांदा एकदम बोलत होती.

युजिन आणि सेगुन आपला मित्र नीट दिसावा म्हणून गर्दीतून वाट काढत पुढे आले. तो आव्याच्या झाडावर उंच फांदीच्या मिठीत ऐटीत बसला होता. दोन बाजूंच्या फांद्यांवर दोन टोप्यांमध्ये चॉकलेट केकचे काप ठेवले होते.

There were kids everywhere surrounding Ashraf, staring up at him. They were all talking at once.

Eugene and Segun pushed through the crowd to get a better look at their friend perched high on a mango tree clasping onto a branch. On two branches were two hats, with a slice of chocolate cake on each.

“कस्तला डोकेबाज आहेस रे तू, सेगुन म्हणाला, चल वर जाऊन आपला
केक तर घेऊयात,” असं म्हणत दोघांची अश्रफबरोबर रवेकायला
झाडावर चढले.

"Well, at least you have a vivid imagination," Segun said. "Come on, let's go and get our cake," as the two boys scrambled up the tree to join Ashraf.

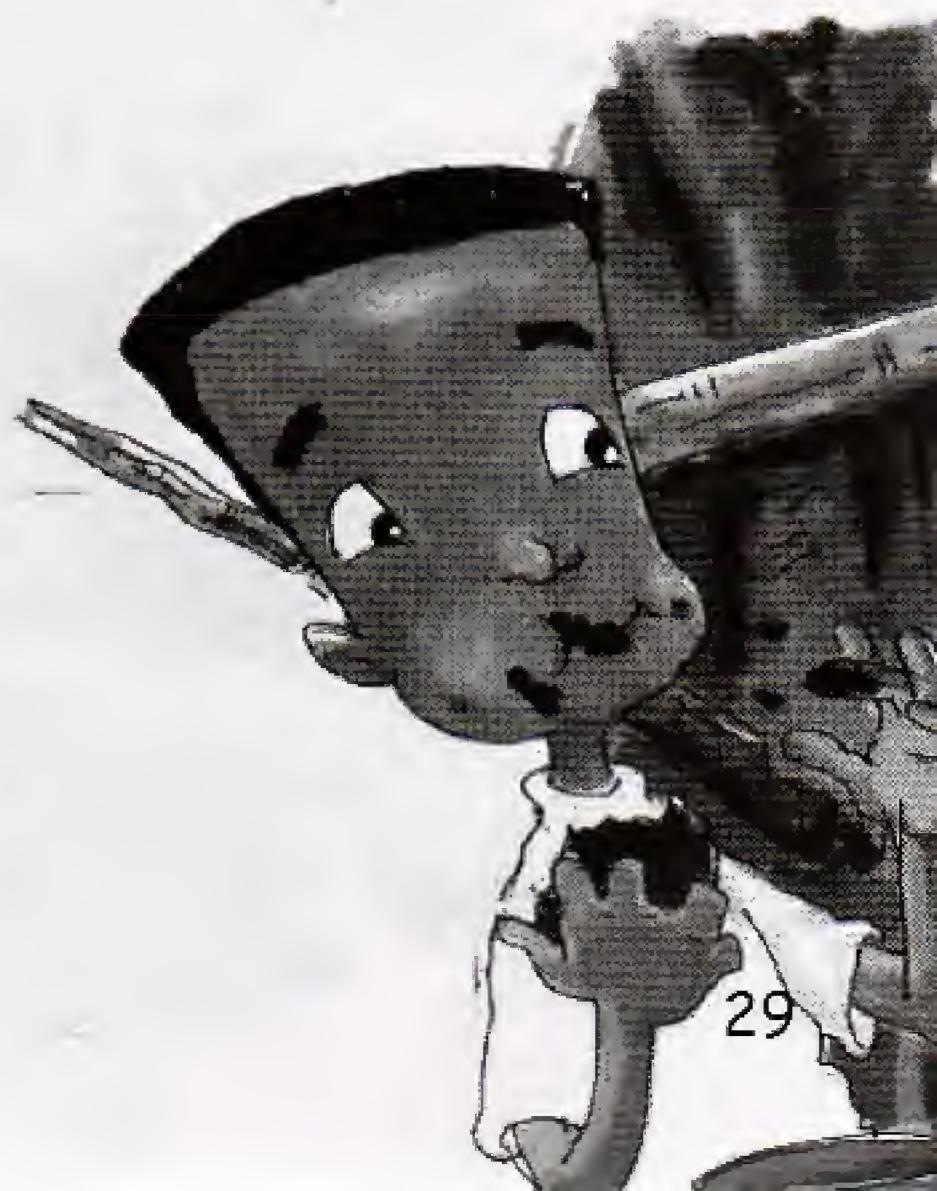
“हे कसलं उडणारं मशीन,” मुलं कुजबूजत होती, “नुस्तंच तर झाड आहे.” निशा ठोकून एकापाठोपाठ एकेक जण जाऊ लागली.

“Some flying saucer,” the kids muttered. “It is just a tree.” Disappointed, they turned and walked off one after the other.

“अश्रफ, तुला कसं रे बरोबर सगळ्यांचं लक्ष वेथून घेता येतं ना! आणि हो केक एकदम झकास आहे बरं का,” युजिन म्हणाला.

“Ashraf, you sure know how to get everyone's attention. And the cake is great,” Eugene said.

अश्रफ गप्पणे आपल्या काल्पनिक कॉकपिटमधे बसून राहिला. “तुम्ही सगळ्यांना नको होतंत सांगायला. मी आता शाकेत तोंड नाही दाखवू शकणार, कधीच नाही,” अतीशय गंभीर आवाजात तो म्हणाला.

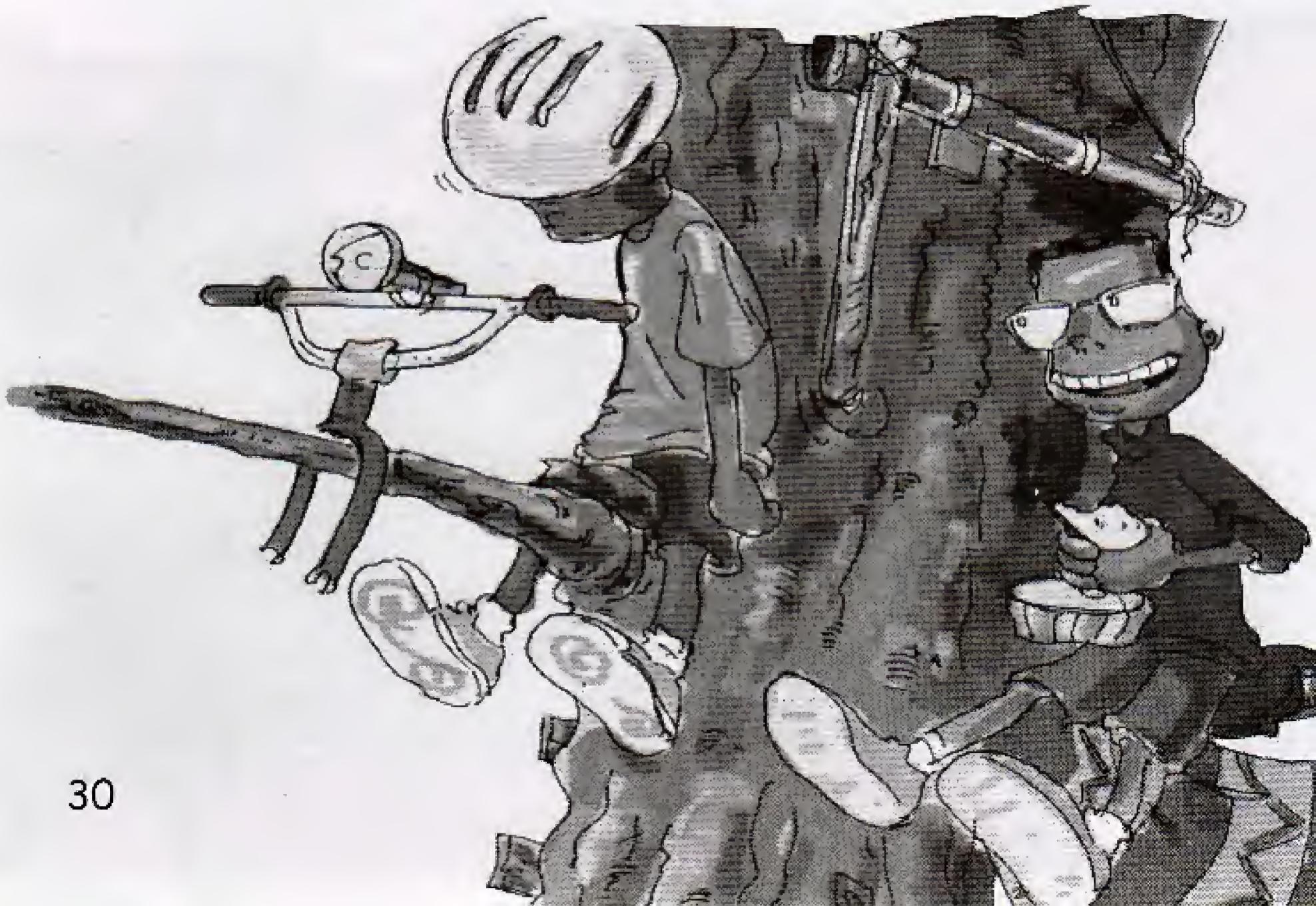
“अरे अश्रफ, मला रवरं तर तुझे सगळेच भन्नाट विचार फार आवडतात. कोण जाणे एक दिवस मोठा झाल्यावर तू प्रत्यक्षात हया सगळ्या गोष्टी बनवशीलही,” सेगुन प्रोत्साहन देत म्हणाला, “आता आम्ही तुला मदत करू, पण अवकाशात जाण्यासाठी तुला झाडाशिवायही बरंच काय काय लागेल.”

“माझ्या विज्ञानाच्या पुस्तकात सांगितलेल्या संशोधनांचा अभ्यास करून आपणही छोटे छोटे प्रयोग करू शकू. जसं सौरउज्ज्वल वापरून अंडी उकडणे,” युजिननी दुजोरा देत सुविवलं.

Ashraf sat glumly in his imaginary cockpit. “You shouldn't have told everyone. Now I can't go back to school, not ever,” he stated dramatically.

“Look Ashraf, I like all your hair-brained ideas, and one day, when you are grown up, you might build all these things for real,” Segun encouraged him. “for now we will help you, but you will need much more than a tree to get to space.”

“We can look up inventions in my science book, and maybe we can start small, like how to boil an egg using heat from the sun,” Eugene supported.

“तुम्ही दोघं म्हणजे थोर आहात,” अश्रफ आपल्या मित्रांना कवटाक्त
म्हणाला.

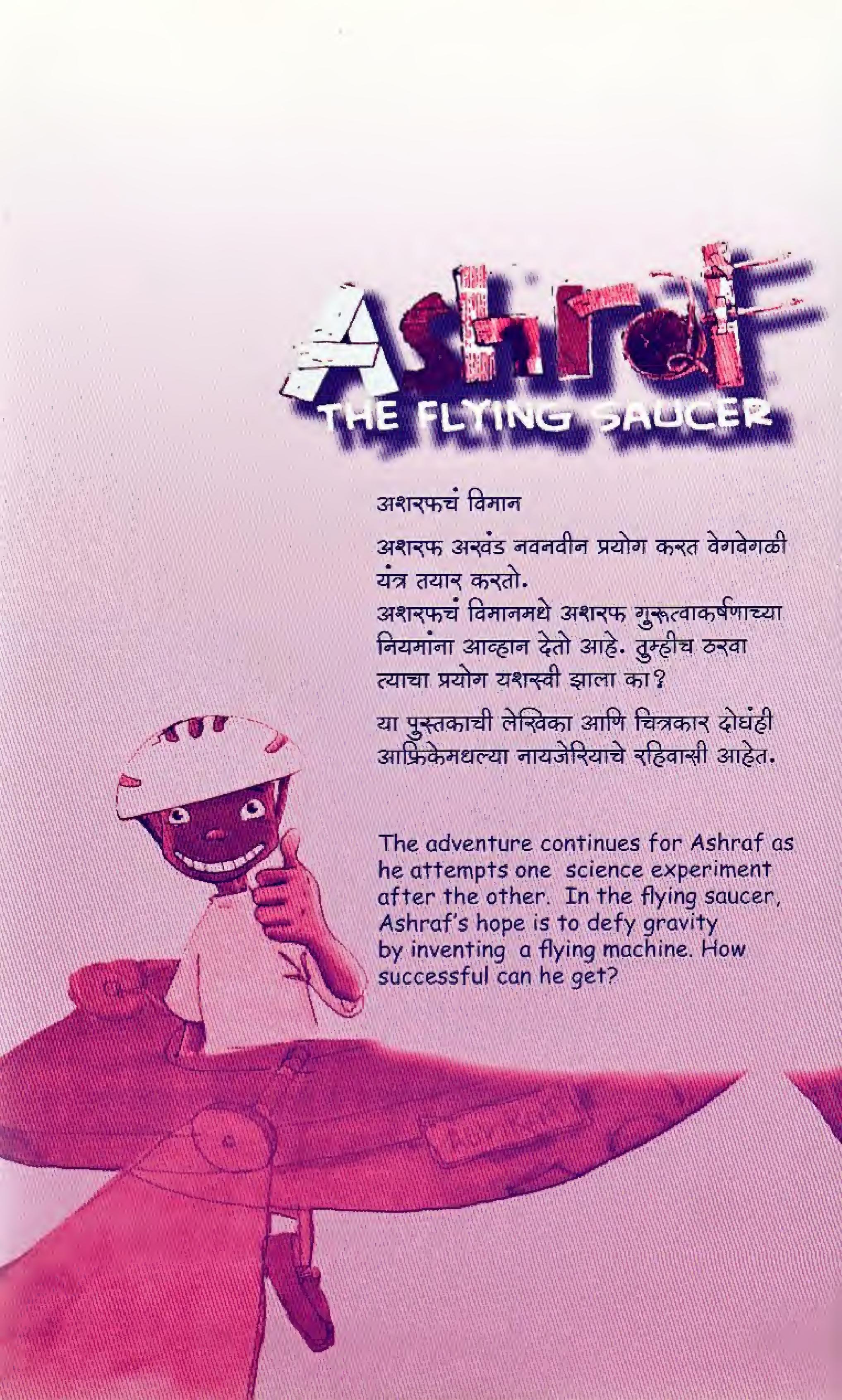
“अरे जरा जपून, नाहीतर आपण तिघांनी झाडावरून रवाली पडू,”
युजिननी बजावलं, “आणि मग आपल्याला लागू नये म्हणून अश्रफला
ताबडतोब पँकाशूटसू पैदा करावी लागतील,” हसत हसत तो म्हणाला
आणि तिघं मित्र रवाली उतरले.

“You two are great,” Ashraf said, hugging them.

“Hey, steady on or we will all fall off the tree!” Eugene warned. “And then, Ashraf would have to invent an instant parachute to save us,” he laughed as the three friends made their way down.

A SHAIRO THE FLYING SAUCER

अश्रफचं विमान

अश्रफ अखंड नवनवीन प्रयोग करत वेगवेगकी
यंत्र तयार करतो.

अश्रफचं विमानमधे अश्रफ गुरुत्वाकर्षणाच्या
नियमांना आव्हान देतो आहे. तुम्हीच ठरवा
त्याचा प्रयोग यशस्वी झाला का?

या पुस्तकाची लेखिका आणि चित्रकार दोघंही
आफिकेमधल्या नायजेदियाचे रहिवासी आहेत.

The adventure continues for Ashraf as he attempts one science experiment after the other. In the flying saucer, Ashraf's hope is to defy gravity by inventing a flying machine. How successful can he get?